

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K. félévre 4 K. negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

A nemzetiségek.

Válságos időkben, mint amilyenek a mostaniak, súlyosan érezzük, hogy nekünk magyaroknak, akik szereztük és fenntartjuk ezt a hazát, idegenek a nemzetiségek. Aki ma végigolvassa a nemzetiségi lapokat, sivár hajszát talál bennük a magyarság ellen. A legképtelenebb, legerőszakoltabb és legszenvedélyesebb argumentumokkal igyekeznek bebizonyítani, hogy a magyarságot a jelenlegi küzdelemben nemcsak hogy nem támogathatják a nemzetiségek, de egyenes kötelességük, hogy döntő fordulat esetén a magyarság ellen támadjanak. S mint ötvenhét esztendő előtt, ismét elhagyatva, elárulva kezdi magát látni a magyarság; azok, akiknek bevándorolt ősei a mi hazánkban szereztek maguknak hazát, otthont, kenyeret, vagyonokat, azok ellenségként állanak velünk szemben akkor, amikor jogosan számíthatnak arra, hogy halából, kötelességből és észszerűségből velünk tartanak.

Honály borítja a jövőt, a legközelebbi jövő eseményeit is, nem tudjuk mi lesz. Kiderül-e a felhős láthatár, vagy eljön-e a rettenetes égiháború, hogy romboljon, pusztítson? Akármint lesz is, bizonyos az az egy, hogy a

jelenlegi válságnak meg van már egyik nagy tanulsága. Kiismertük a nemzetiségeket s tudjuk, hogy ha veszedelemben lesz a mi hazánk, nemcsak hogy nem számíthatunk rájuk, de egyik másik törzs, például az oláhok, egyenesen ellenségeinkhez fognak csatlakozni. Az oláhokat azért kell külön megemlítenünk, mert az ő nemzetiségi programjuk, melyet a múlt télen állítottak össze, a leghatározottabb hazaárulás s a programnak megfelelően most a legbőszültebben izgatnak a magyarság ellen.

S ennek a tanulságnak le kell vonni a konzekvenciáját. Le kell vonni minden vonalon. Ellenségeinket meg kell fékezniük, ha szép szóval nem megy, a törvény teljes szigorának alkalmazásával. Tanulmány tárgyává kell tennünk, hogy bántak és bántak el mást a fészkelődő nemzetiségekkel s a külföldi példát követniük kell. Fel kell állítanunk és rigorózan betartanunk azt az elvet, hogy aki hű az ő magyar hazájához és népéhez, azt minden jogban és előnyben kell részesíteni, de aki hűtelen, az ne csak hogy jogban ne részesüljön, de minden egyes hazafiatlan cselekedeteért megbüntessék.

Be kell most már látnunk, hogy az

1867 óta a nemzetiségekkel szemben inaugurált taktikával van csak, hogy nem javítottunk a helyzeten, de egyenesen rontottunk. Velünk együtt a nemzetiségek is gyarapodtak vagyomban, intézményekben, önvérünkön tápláltuk őket, a magyarság szupremáciája által teremtett előnyös helyzetből ők éppen úgy kivették a maguk hasznát, mint mi — s ime itt az eredmény!

Hát ezzel a taktikával szakítanunk kell. Következnie kell egy szigorú magyar taktikának, amely nem hűny szemet semmiféle nemzetiségi fészkelődés előtt s nyomban megtorol mindent, ami azon elvek ellen tör, amelyek a magyarság szupremenciáját biztosítják. Okulva a lefolyt 38 év tapasztalásain, úgy a hivatalokat betöltő személyiségek s a közhasznú intézmények elhelyezése dolgában szigorúan szem előtt kell tartani a magyarság s a magyarosítás érdekét. Kiméretlenül kell vegrehajtani már a legközelebbi jövőben a nemzetiségi iskolák államosítását s ennek kapcsán megmagyarosítását. Abból a szempontból kell kiindulnunk, hogy a nemzetiségi apák a mi ellenségeink, s ezért a fiaikat kell magunkhoz kötnünk. Meg kell szorítani a nemzetiségi pénzintéze

A pervesztő.

Hijjas Benedek ügyvéd színekét váltott, valahányszor pört vesztett. A színváltásnak nem vallotta kárát. Alapszíne oly csúnya volt, hogy azon minden változás csak javíthatott. Pöreit rendszeresen elvesztette. Nem mintha a fátum ellene konspirált volna, nem mintha nem lett volna elegendő tanultsága, körmönfontósága, hogy klienseinek igazát megvédje. A baj az volt, hogy klienseinek nem volt igaza. Hijjas Benedek olyan pöröket szeretett vállalni, melyekben nem bízott senki. Legszívesebben képviselte azokat a kétségbeesett ügyeket, melyeket csak erőszakkal, rabulisztikával, a bírói kognició alattomos megtévesztésével lehetett megnyerni. Mindezt jól tudta. Tisztában volt magával a dologgal. S mégis minden elvesztett pör felkavarta epéjét. Rákvörös foltok gyúltak ki az arcán. Szidta, piszkolta a bírakat, azokat, kiket nem tudott becsapni. Őszinte elkeseredéssel, beszélt arról az igazságról, amely nincs.

A Sinka-féle pörben kedvezni látszott a szerencse. Az első fokon elvesztette ugyan, de a táblán megnyerte. Rosszabb véleményrel senkiről sem volt, mint klienséről, Sinka Péterről. Nyájás, istenes szavú gazembernek ismerte; olyan embernek, akától minden kitellik. Ennek a vagyoni érdekeit védte minden erejével és főleg minden erőszakoskodásával. A per tárgya az volt, hogy Sinka Péter, mint unokahugának, Sinka Teréznek gyámja, mindenféle alattomos praktikával elharácsolta a vagyont. Három ki-

sebb földbirtokot kezel, mint gyám s addig cserélgette, adta el, míg végre alig maradt belőle valami. Hiteles okiratokkal, bírói becselésekkel csapta be a gyámhatóságot. A gyámhatóság aztán megemberelte magát s pörrel támadta az alattomos, rosszlelkű gyámot. Körülbelül negyvenezer forint érték körül forgott a pör, melyet a királyi tábla Sinka Péter javára döntött el.

Hijjas Benedek nagy és jogos eszményekkel tekintett a kuriai ítélet elé. Éppen készült az utolsó periratot megírni. Jól összedte magát. Talált két kuriai döntvényt, mely kliense mellett szólt. Hasonló esetekben a kúria a gyám mellett döntött. A hasonló esetekkel nagyon sikeresen lehet operálni s Hijjas Benedek tudta, hogy a kúriának csak imponál a kúria. Az nap este, mikor az utolsó perirat fogalmazásához akart kezdeni, az uccán találkozott egy sovány, szeplős rövidlátó leánykával, ki félszegen köszöntötte: — Jó estét Benedek bácsi! Az ügyvéd megismerte, Sinka Teréz volt az a leány, akit ő jogi csalafintasággal s kuriai döntvényekkel kifosztani készült, Sinka Péter s a maga javára. A köszöntést mindazonáltal nyájasan fogadta. Beszédbbe elegyedett vele s a beszélgetés során megtudta, hogy ez a szegény leány szegény rokonoknál van félig cselédsorban. Mintha egy kis nyugtalanság fogta volna el. Mikor hazáért s az íróasztalhoz ült tolla a kezében, kissé elgondolkodott. Sok minden toladott az emlékébe.

Ilyeténképp monologizált: — Ez a Terka már huszonhat éves. Igen annyi. Huszonhárom éve, hogy patvarista voltam az apjá-

nál. Akkor három éves volt. Hogy szerettek, hogy dédelgették. Egyetlen leány volt. Sokszor járt keresztül az irodán. Emlékezett, hogy a kis gyermekleány ilyenkor átölelte a térdét s nagy ragaszkodást tanúsított iránta. Őt szerette legjobban. Később is. Igen ez a leány ösztönzerű ragaszkodást érzett iránta. Milyen buták az ösztönök, tudniillik az emberek. A kutya mennyivel jobban tud disztügválni abban, hogy kit kell szeretni. Sajnáltni kezdte azt a szeplős félszeg hajadont, valami emberi érzés mozdult meg benne. De ez nem sokáig tartott. A fiskális küzdelem nélkül legyőzte az embert.

Irni kezdte a periratot. A nagy szálkás betűk, mint a mozgósított pókok szaladtak a papíroson. Egyik ívet a másik után lepték el. Ilyen perben a méltóságos kúriának mindent el kell mondani. Következett a punctum száliens: a két kuriai döntvény. Itt a perirat hangja fohásszerű hangot mutatott: nincs és nem lehet okom kételkedni, hogy a méltóságos kúria az analog esetekben hozott határozatok szellemében fogja az én megtámadott igazságot mérlegelni... A joggyenlőség nagy elvei stb.

Minden kifejezést alaposan megrágott. Törölt, javított. Többször egész íveket eldobott, mert gyengének találta a jogi érvelést, pongyolának a stílust.

Ki akart magáért tenni. Egész éjszakáját feláldozta ennek a periratnak. Ujra és újra elolvasta, azaz elszavalta. Szava helyenkint szinpadiasan, patétikusan hangzott. Szeméből diadal mosolygott.

teket, a hazafiatlan egyházakat, az izgató hírlapokat és fiskálisokat. Céltudatos szigorral és kevés kimélettel kell eljárni. A hazából a haza ellenségeinek pusztulniok, vagy legalább is megtörniök kell.

Ha ezt a taktikát nem követjük, veszedelembe fog sodródni a jövőben ez a mi vérrel szerzett szép országunk.

A sümegi kötöttárúgyár r. t.

II.

Ha a nép jólétének emelése a legfőbb polgári erény; úgy a népnek a nyomor s in-ségtől való megóvása a legfőbb polgári kötelesség. Ezen kötelesség felismerése s teljesítése akarása veti fel a szociális kérdések egész sorozatát; melyek helyes megoldásától függ a társadalom helyes és békés fejlődése. Hogy e kérdések elől kitérni sem nem lehet, sem előtte kitérni akarni nem észszerű, erre a történelem elég tanúságot nyújt; hogy többre ne mutassak, utalok csak a németországi úgynevezett »Paraszt háborúk«-ra s az ugyanazon időszakra eső s hazánkban oly szörnyű kárral járt Dózsa György féle parasztlázadásra. E lázadások születték, hogy a mezőgazdasági szociálizmus hazánkban jóformán már megoldást nyert s ha itt-ott a mezőgazdasági szociálizmus felüti fejét, ez csak bujtogatások eredménye; lehet bérharc is itt-amott, de szociális kérdést már nem képez. A mezőgazdasági életben meg lett szüntetve a rabszolgaság, a földhöz kötöttség, a jobbágyosság; hátra van még egy lépés hogy Anglia módjára a bérleti rendszerre menjünk át s e lépéssel, meyre úgy hiszem, a nagy és kötött birtokok tulajdonosait majd önérdékük fogja vezetni, — a mezőgazdasági szociálizmus végkép meg lesz oldva. El lett érve. Mi a szociálizmus célja? a függetlenség önállóság, szabadság és anyagi szempontból a munka eredményben való részesedés.

Egész másképp áll az ipar terén e kérdés. Ott dühöngve, kárt okozva, pusztítva veti fel e kérdés a fejét s jaj lesz társadalmunknak, ha e kérdést helyes irányba terelni nem bírjuk. Ha ezer láncal kötjük is le e kérdést, ezer lánc közül is ki fog ez törni, igazait, jogát követelni s kivívni fogja.

De vessük fel a kérdést: miért éppen a modern, a fejlődésben levő korszakunkban

lép fel a szociálizmus; miért hogy előbb nem hallottunk erről? Igen egyszerű a válasz. Míg az ország fejlődésének kezdetén van, csak kisiparról lehet beszélni, melynek célja a helyi szükséglet fedezése. Mester és legény egy társadalmi osztályhoz tartozik; a legény életcélja szintén mester lehetni; könnyen elérhető; ezzel eléri egyszersmind azt is, mi az ember joga: független s szabad lesz. Keresménye szorgalmával arányban áll, nincs ok a panasz s megelégedetlenségre.

Egész másképp áll a dolog a gyáriparnál, mely nélkül ma már modern állam fenn nem állhat. Itt munkaadó és munkás közt mindjárt óriási társadalmi különbség van. Az a kilátás, hogy a munkás valaha független, szabad s önálló legyen, teljesen ki van zárva; mert a gyári munkánál a munkás csak egy kis részét érti munkájának, önálló ember, önálló munkás szakmájában nem lehet, szolgai viszonyban marad a gyár urával; s ha a gyár tulajdonosában nincsen annyi lelkiismeret, — ami, sajnos, a legtöbb esetben nincsen — hogy az ő növekvő jövedelméből a munkásnak is juttat, akkor a munkás mindig csak a szolga lesz, kilátás nélkül, hogy valaha független ember is lehessen. Ezért mondhatjuk, hogy a gyáripar a mai alakjában a társadalmi rend szempontjából fenn nem maradhat; mert minden keletkező gyárat úgy kell tekintenünk, mint a szociálizmus melegágyát, melyből elégedetlen emberek, sztrájkolók és sztrájkszervezők kelnek. Ha bár küzdelmüket sokszor jogosnak kell is elismernünk, de mert erőszakos, el kell itélnünk. Miképp védekezzünk e mindinkább fenyegető veszély ellen? Tudós nemzetgazdászok azt tanácsolják, hogy a kisiparosok egyesülése a gyáripar ellen, volna a menstvár. Mások a munkások védelmét tűzik ki elvül. Csak hogy akit a társadalomnak védnie kell, az már a társadalom nyomorultja.

Ily alapra tehát ne alapítsuk kötöttárúgyárunkat; nyomorékokat ne neveljünk. Kísértsük meg, nem-e lehetne gyáriparunkat; más egészséges alapon felépíteni?

A sümegi kötöttárúgyár élén Eitner Zsigmond országos képviselőnk áll, ki kitünő érzékkel bír. A nép igaz, őszinte barátja, ő megfogja érteni tervünket, mely röviden az, hogy az új gyár a munkások s ne az urak gyára legyen.

Alapítsuk e gyárat szövetkezeti alapon a részjegyek, legalább felerészben a munkásoknak legyenek biztosítva.

Ha az új gyár 100 ezer korona alaptőkével lesz megalapítva, 50 ezer korona értékű részjegyeket bocsájtanak ki jegyzésre, míg a másik 50 ezer koronát már eleve, a gyári munkásoknak tartanánk fel.

Tudjuk, hogy a szegény munkások e nagy tőkét egyszerre befizetni nem képesek, azonban itt e pénzügyi kérdéseknél joggal számíthatunk vidékünk pénzintézeteire, kiknek feladata lenne ezen 50 ezer koronát a munkások számlájára 4 vagy 5% kamatra előlegezni. Elegendő biztosítékot találhatnak a másik 50 ezer koronában, mely egyesek által jegyeztetik, de biztosítékot nyújtana a munkások keresete is. Bizton reméljük, hogy sem a Sümegi Takarékpénztár, sem a Sümegi Népbank, sem a Csabrendeki Takarékpénztár e fontos nemzetgazdasági feladat elől, melynek célja a nép jólétének emelése, kitérni nem fognak.

A munkások az ő részjegyeiket pedig a következő módon fizetnék: Minden munkás napi keresményének 20 százalékát részjegyeinek megváltására bennhagyja. Feltéve, hogy e gyár 150 munkást foglalkoztat s átlag egy korona a napi keresmény, úgy naponként 30 K; 250 munkanapot számítva évente, a munkások évenként 7500 koronát törlesztenének. Körülbelül 8 év alatt a gyárnak a fele a munkások tulajdonát képezné; tisztas napikeresményt s szép tőkét is gyűjtött volna mindegyik gyári munkás.

Emellett a munkás az ő gyárához volna kötve; annak hasznát ő élvezi, munkabérharc, munkabeszüntetés, elégedetlenség teljesen ki volna innen zárva. Szabad emberek szabad munkája tenné e gyárat virágozóvá.

Löb Ignác.

Szőlőbirtokosokhoz.

— Védekezés a filoxera ellen. —

E lapok múlt számában megjelent közleményem folytatásául szükségesnek tartom, még a következőknek szives figyelmébe vételét.

Néhányan abban a nézetben vannak, vagyis multkori közleményemből tévesen azt magyarázták ki, hogy a tőkék mélyen kiásandók és úgy lenne végre hajtandó a védekezési eljárás. Az nagyon természetes, hogy lehetetlen is volna minden gyökere kiszabadítani és a munka sem állana arányban a szőlő produktumával sem.

De nem is így értendő az

Hijjas Benedek büszke volt munkájára s mikor az utolsó oldalt leöntötte a homokporzóval, bókot vágott magának: — Ezt jól csináltad, Benedek . . .

Már egész világos volt, reggeli hét óra, mikor az irodaajtó megnyílt s a segédje belépett. Ez a segéd komor, szürke alak volt, barátságatlan tekintettel s kopott kabáttal. Egy öreg szilenciumos ügyvéd, kinek néha napokig nem lehetett szavát hallani. Most is halkán, rossz kedvvel mondott jónapot s leült az asztalhoz.

Hijjas csodálkozva kérdezte: Mi az! Ilyen korán? Még hét óra sincs.

A segéd dűnnyögve válaszolt: — Sietek, délre szabadulni akarok . . .

— Valami fontos dolga van? Tudakolta a principális.

— Van — hangzott a kurta válasz.

Hijjas Benedeket bántotta a kíváncsiság. Micsoda sürgős dolga lehet az ő vén segédjének, a szilenciumos ügyvédnek? Tudta, hogy teljesen zárkózott életet él. Nincsenek rokonai, barátai. Ha lennének se hederítene rájuk. A legönzöb, a legcinikusabb embernek ismerte.

Hová készül délbe, spectábilisz? — Kérdezte tőle.

— Átmegek Szalakra.

— Valami peres ügy?

— Nem, peren kívüli.

Hijjas Benedek szeretett alárendeltjeivel ingerkedni: — Csak nem háztűznézőbe megy?

Az öreg segéd nem válaszolt. Nem tartotta érdemesnek. Hijjas Benedek boszankodva kérdezte újra: — Hát mi az istennyilát keres maga Szalakon?

A rosszkedvű ember hátrafordult s a vállán át adott választ:

— Egy árverést akadályozok meg.

— Árverést? Kínél?

— Egy fiatal bérlőnél.

— Hát mi köze hozzá?

— Semmi. Az a fiú egyik volt principálisomnak a fia.

— Ugy? Azért? S hogy akadályozza meg?

— Legálisan kifizetem az adósságot.

— Tyűh, teringette! Csak úgy?

— Csak úgy . . .

Hijjas Benedeket újra valami kellemetlen érzés lepte meg. Idegesen pödörgette gyér bajuszát.

— Kifizeti az adósságot? Nagyon szép . . . Nem is tudtam, hogy annyi felesleges pénze van.

— Van annak, aki meg nem issza.

— Igaz. Hát csak tessék kifizetni, amennyi jól esik. Nekem semmi közöm hozzá.

De azért egyre nőtt a boszúsága. Az egész úgy hangzott, mintha ez a vén fiskális azt mondta volna neki: látod, különb ember vagyok náladnál. Te ezt nem tennéd meg. Máستól eltúrte volna szóltanul, érzéketlenül, de ettől az embertől fáj neki. Nagyon csekélyre taksálta még a szilenciumtól eltekintve is. Mérgesen rászólt: Helyes amice, de előbb másolja le ezt a periratot. Vigyázzon minden szó fontos. Még az ékezet is. Sokkal fon-

tosabb, mint a nagylelkűség roham, ámbár semmi közöm hozzá.

. . . A vén segéd végiglapozta a koncepciót.

— Délre készen lesz, — mondotta.

— Helyes. Alászolgája! Az ajtóban megállt. Küzdeni látszott magával. Aztán dacosan, büszkén visszajött s odalépett a segédhez.

— Várjon egy pillanatra. Azt hiszem, kissé hosszú lesz a perirat, Törlok belőle, adja ide.

Felkapott egy veres plajbászt, három oldalt törölt. Azt a három oldalt, melyen a kuriai döntvényekre hivatkozott. Visszaadta a periratot a segédnek:

— Így, írja le tisztelt jötevé . . .

Nagyot fujt s elégedetten távozott.

— Olyat én is tudok, — mormogta fogai között.

* * *

Három hónap múlva megjött a kúriai ítélet. Sinka Pétert elmarasztalták a kártérítésben s az összes felmerült költségekben. Mikor Hijjas Benedek tudatta vele a lesújtó valóságot, a nyájas ember arca eltorzult a dühtől.

— Hogy lehet ez?

— Hogy? Úgy, hogy nem lehet minden pert megnyerni. Másoknak is élni kell . . .

— Másoknak?

— Igen másoknak, a becsületes embereknek. Azokat sem lehet minden jogsegélytől elzárni . . .

Zöldi Márton.

Megle kitakart a pusztitaimból véve eg hanem csak k gyöker mint a vasszak nek a hatása tást a is ugyan Teha tása nagyon után körint val A sz tények. egyes e resek v A fi földön hanem át — n jutnak nyeire és pedi Igy a a gyök denkor ményén gátat é nagyob kalmaz egyenle oly egy inkább általab a f balra legyenle kére k erősebb többfél ségétől Azér legalka nül. m radhat Egyé kalomn elmélet bálás e

A tü Ley J ifj. Ko Jankó Horvát Senkie N. J. Kesze özv. J Takács Horvát Pap J Jaszov Erek Kiss A Eitner Sümeg Solyon Nyírad Sziládi Hladny Sümeg Paár Erzsé

Az neté

Meglehet, sőt valószínű, hogy a jobban kitakart tőke sikeresebben megszabadítható a pusztító férgektől, de a saját tapasztalataimból sikeres kísérleteimet irányadóul véve egészen nem szabad kiadni a tőkét, hanem csak közvetlen körletét úgy szólván csak kitányérozzuk annyira, míg az első gyökér elágazásához érünk. Hasonlólag ahhoz, mint a gyümölcsfáknál szokásos kora tavasszal a kitakarás a levegő és nedvességnek a gyökerekre való közvetlenebb bejuttatása végett. Igen sok helyen ezen kibontást a szőlőnél is alkalmazzák egyébként is ugyanazon célból, a fáknál.

Tehát a kitakarás, vagyis a föld kibontása nem keresztül vihető munkát, hanem nagyon is egyszerű eljárást igényel. Ez után következik a szernek az utasítás szerint való alkalmazása és a betakarás.

A szer hatását legjobban bizonyítják a tények, melyek az eddigi kísérletek minden egyes eseteiben — tehát absolute — sikeresek voltak.

A filoxera vándorlása nem csupán a földön keresztül tőkéről tőkére történik, hanem legnagyobb részben a levegőn át — mérföldekre terjedő távolságokra — jutnak a szőlőnek föld feletti képződményeire s onnan vonulnak le a gyökerekre és pedig a tőke nyakán keresztül.

Igy a filoxerának a levegőből, a tőkéről a gyökerekre és onnét visszajutásánál mindenkor utba eső fokán a tőke szárképződményének földalatti részén alkalmazva a gátat és pusztító szert, a gyérítés sokkal nagyobb százalékot ér el a szénkéreg alkalmazásánál, ahol a géppel való bármilyen egyenletes belövelésnek nem teljesíthetnek oly egyenletes pusztítást a földben, annál inkább sem, mert a tőke fagyókerei és általában minden gyökere nincs egyenletesen a földben, — egyike jobbra — a másik balra húzódik és tömörül, a szénkéreg egyenletes adagolása nem hathat minden tőkére kellőképpen és egyformán, hanem hol erősebben, hol gyöngébben, vagy a talaj többféle összetartó s változó víztartó képességétől függőleg egyáltalán nem is hat.

Azért alkalmazandó a szer a föld alatt legalkalmasabb helyen a gyökér elágazásánál, minthogy ott az legállandóbban maradhat.

Egyébként helyszűke miatt még ez alkalommal is fel nem sorolható előnyök elméleti bizonyításainál többet ér a kipróbálás és a sikeres eredmény.

Záborszky József

zalaegerszegi szőlőgazda.

A tűzkárosultak segélyezése.

A tűzkárosultak részére újabban adakoztak:

Ley József plébános Tapolca	10.—	korona
ifj. Kovács Mihály	10.—	»
Jankó Árpád	1.—	»
Horváth József	1.—	»
Senkievicz Nemo Budapest	3.—	»
N. J. Csomaköz	1.40	»
Keszler Sándor Dabronc	4.—	»
ö.zv. Jenvay Gézáne	2.—	»
Takács Zsigmond ügyvéd	10.—	»
Horváth Mihály s. lelkész	4.—	»
Pap József	2.—	»
Jaszovszky György Cseri malom	5.—	»
Erekly István és neje	10.—	»
Kiss Antal és neje	10.—	»
Eitner Zsigmond	20.—	»
Sümegei Vilmos Budapest	10.—	»
Sólyomi Tivadar	10.—	»
Nyírád község	8.70	»
Sziládi Józsefné	2.—	»
Hladny János	10.—	»
Sümegei Tivadarné	10.—	»
Paár Istvánné Zalamihályfa	30.—	»
Erzsébet nőgyelet	100.—	»

Összesen 274.10

Az eddigi gyűjtés 2992.20

Összesen 3266.30

Az adakozóknak ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja

Németh János
plébános, a gyűjtőbizottság elnöke.

H I R E K.

— **Személyi hírek.** Zundl Péter dr. kalocsai székesegyházi prépost-kanonok, jeles egyházi író a mult hét folyamán Hévízről átrándult városunkba. A tudós főpap elragadtatással volt a plébánia templom ritka művészi freskói iránt; úgy szintén nagyon meglepte a Darnay muzeum szépsége, nagysága és szakszerű rendezettsége. Itt tartózkodása alatt Németh János plébános vendége volt. — **Bárdi Ferenc dr. ügyvéd,** a népbank igazgatója, hosszabb tartózkodásra Lipik fürdőbe utazott pihenés végett.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Tamásy János nagyszöllősi adóhivatali segédet a sümegei adóhivatal ellenőrévé nevezte ki.

— **Jótekonyság.** Ö.zv. Paár Istvánné Zalamihályfáról 10 koronát küldött a helybeli szegény iskolás gyermekek javára. Hálásan köszönjük s rendeltetése helyére juttatjuk.

— **Bíróválasztás.** Csabrendeken hétfőn tartották meg a bíróválasztást *Sólyomi* Tivadar főszolgabíró elnöklése mellett. Bírónak egyhangulag *Főcze* Mihály szijgyártó mestert választották meg.

— **Nyári mulatság.** Az újonnan alakult Erzsébet Jótekonyság Nőegyesület mult hó 30-án tartotta első mulatságát, részben saját jótekonyság alapja, részben a tűzkárosultak javára. A nemes cél érdekében már a kora estéli órákban zsufolásig megtelt az Orbán kávéház ez alkalomra szépen díszített kerthelyisége. Az est fényesen sikerült, az ifjúság feszelen jókedvvel mulatott és már rég kialudtak a lámpionok gyertyái, a nap már régen magasan állott az égen, mikor még mindig járta a csárdás. Nem kevésbé kielégítő volt az anyagi eredmény is. Jelen voltak: *Asszonyok:* Bakos Ferencné, Bazsó Sándorné, Beldický Kálmánné, Bricht Bernátné, Bricht Viktorné, Fazekas Gyuláné, Fischer Mórné, Geiger Jánosné, Gróf Tivadarné, Horváth Józsefné, Kónya Imréné, Kell Zsigmondné, Kláffl Lajosné, Klein Ignácné, Klein Mórné, Klenner Jánosné, Korein Samuné, Kovács Izidorné, Kovács Zsigmondné, Krajczár Imréné, Lengyel Mátyásné, Lövy Jakabné, Lukács Gáborné, Mankovich Bernátné, Mart Lajosné, Márkus Ignácné, Messinger Mihályné, Mesterházi Sándorné, Mészáros Sándorné, Mohos Józsefné, Nagy Istvánné, Nagy Józsefné, Németh Lajosné, Németh Sándorné, Orbán Lajosné, Pencz Mihályné, Rudolph Károlyné (Tiflisz), Schaffer Jenőné, Scheiber Józsefné, Schmutzer Gyuláné (Szlatina), Smrcka Józsefné, Skálák Mihályné, Steiner Simonné, Szele Józsefné, Szijártó Györgyné, Szűcs Lajosné, Tiborcz Istvánné, Tobak Antalné, Tóth Józsefné, Tóth Lajosné, Tillhof Károlyné, Urr Pálné, Zinner Árminné (S. A. Ujhely), Zoob Gyuláné, összesen: 54 asszony. *Leányok:* Balasits Margit, Bazsó nővérek, Bricht Ilonka, Gold Teréz, Hidy Margit (Szalók) Horváth Teruska és Mariska, Kell Gizella, Kell Helén, Klein nővérek, Krajczár Vilma, Linter Mariska, Mart Hermin, Mohos Irma és Erzi, Nagy Mariska, Nagy Teri, Mankovics Margit, Németh Anna, Németh Bözse, Neufeld Janka, Orbán Imruska, Rothschild nővérek, Schaffer Jolán, Scheiber Ilonka, Scheiber Melánia, Simonits Ilonka, Spigel Ilona, Tiborcz Mariska, Tilhof Mari, Tobak Margit, Tóth Magda, Wachtler Erzi, Weisz Lujza, Zoob Erzsébet, Zimits Ilona, összesen: 44 leány.

— **Bizottsági ülés.** Zalaegerszegről jelentik, hogy Zala vármegye hatvantagú jóléti bizottsága Batthyány Pál gróf elnöklésével ülést tartott. A bizottság kimondotta, hogy az önkéntesen megfizetett adót a megyei hivatal ne helyezze el az állampénztárba. Erre nézve véglegesen a legközelebbi törvényhatósági közgyűlés határozza, mely elé az alispán javaslatot fog terjeszteni.

— **Halálozás.** Ö.zv. Szakmáry Józsefné Sümegeen folyó hó 3-án 84 éves korában meghalt. Temetése 4-én délután 5 órakor volt. Nyugodjék békében.

— **Köszönet.** Az Erzsébet Nőgyelet július 30-án tartott jótekonyság tancsételén következő felülfizetéseket vették: Eitner Zsigmond, Eitner Jenő, Steiner Simon 10—10 K, Horváth József, Mészáros Sándor, ifj. Briher János, Strobl Sándor, Fürst János dr., Váradi Gusztáv (Bpest) 5—5 K, Rottler Rezső 4 K, Tóth Lajos, Fischer Ignác dr., Németh Lajos, Würzburger Sándor 3—3 korona, Urr Pál, Würzburger Móric, Beldický Kálmán, Ö.zv. Kohn Lászlóné, Kovács Anna, Lövy nővérek ifj. M. Kossa Gusztáv, Darnay Kálmán, Krisztinkovich József, Geiger János, Gróf Tivadar, Fenyő József (Szombathely), Buher Jánosné, Tóth József, Almási Péter, Rabinek Jenő, Spiegel Zs. (Tárnok), Tala-bér Károly, Löb Ignác, Kohn Ignác, Böhm Vilmos, Hoffmann Lipót, Pfeifer Adolf, Kovács Zsigmond, Penc Mihály, Korányi Pál, (Z.-Egerszeg.) Schröder József 2—2 K, Fazekas Gyula, Urr János, Mautner Elemér (Devecser), Kele Kálmánné, ö.zv. Vendel Istvánné, Galgóczi Ferencné, ö.zv. Nagy Józsefné, Weiner Dávid (Csehi), Roth Mór (Görbő), Mesterházi Sándorné, Bakos Ferencné, Skálák Mihályné, Kláffl Lajos, Pressing József, Szijártó György, Krajczár Imre, Fischer Mór, Rothschild Sándor, Bricht Viktor, Mojzer Imre, Miksy János, Fürst Izidor, Tobak N.-né, Keszler Pál, Kiss Antal, N. N. Lázár Antal, Szűcs Lajos, Fekete István, Mesterházi Sándor, Mankovics Bernát, Jakabffy N. N. N. Szabó József, Konya Endre, Csizmazia István, Biró József dr., Klein Mór, Tiborcz István, Neufeld Jakab, Mahl Illés, ö.zv. Kocsis Károlyné, ö.zv. Tóth Józsefné, ö.zv. Tóth Antalné, Lengyel Mátyás, Böhm Pál, Böhm Gáspár, Kerekes Sándor, Kerekes N. N. N., Németh Ignác, Gombár József, Gróf József, Kovács I. Márkus I. Máté Mihály, Dancinger A. ö.zv. Horvát Gáborné, Fromvaldné, Csigó Mari, Kurbélyi Teri, Bricht Bernát, Joós Antal, Korein Sándor 1—1 K, Krill N. 80 f., Krajczár Lajos, Kerekes F., Schaffer Jenőné 60—60 f., N. N. 40 f., Kozáry Lajos 30 f. — A nemesszivű adakozóknak ez uton fejezzük ki hálás köszönetünket. Steiner Simonné, Tóth Lajosné elnöknök.

— **Közügylés.** A Zalamegyei Gazd. Egyesület Hertelendy Ferenc főispán elnöklésével folyó év augusztus hó 14-én d. e. 10 órakor Keszthelyen a városháza nagytermében rendes közgyűlést tart, melyre a t. tag urak tisztelettel meghívattak. Táragsorozat: 1. Egyesületi »Értesítő« mikénti megjelenése feletti határozat. 2. Az egyesület parcellázandó telke árának és ez áruba bocsátás idejének meghatározása. — 3. Állatdíjazások helyének s a díjak nagyságának megállapítása. 4. Vándorcigányügy rendezése. 5. Titkár kérvénye az átköltözködési községek megtérítése tárgyában. 6. A hadsereg soproni élelmezési raktárának ellátása. 7. Pénztárnok megbízásának lejártával új pénztárnok választása. 8. Folyó ügyek, indítványok. Ezt megelőzőleg d. e. 9 órakor igazgató választmányi ülés fog tartatni, amelyre a t. tag uraknak minél nagyobb számban való megjelenését kéri.

— **Közös hadseregbeli tartalékosok kedvezménye.** Mindazon cs. és kir. közös hadseregbeli póttartalékosok, akiknek a mezeti munkálatok végeztetése céljából augusztus hó első felében az otthonlétük feltétlen szükséges, behívó jegyüknek a jegyzői hivatalba leendő átadása mellett abban a kedvezményben részesülhetnek, hogy fegyvergyakorlatuk későbbi időre elhalasztatni fog.

— **Léghajón Bécsből Muraközbe.** Folyó hó 26-án délután 1 órakor Alsóvághygyen (Muraszerdahely mellett) egy léghajó ereszkedett le három emberrel. A lég utasai a bécsi katonai léghajós osztálynak a tagjai voltak, nevezetesen: Maunsbarth tüzer főhadnagy, Ambrózy és Hübner tüzer hadnagyok. A léghajó neve: Syrius. Bécsből 26-án reggel 8 órakor indultak el s így 5 óra alatt tették meg az utat. Bécsből Muraközbe. A leszállás alkalmával Hübner hadnagy egy kissé megsérült a lábán. A léghajósokat beszállás és a léghajó összecsomagolása után Mestirich Aladár ujudvari ispán megvendégelte és beszállította kocsin Csáktornyára, honnan nevezettek még az nap az esti vonattal visszautaztak Bécsbe. Az összecsomagolt léghajót Muraszerdahelyen adták vasutra.

— **Ármentesítés a Balaton mentén.** A Balaton mentén elhúzódó bozótos és vad-

vizes területeket nemsokára lecsapolják. Legújabbban a nyugati bozót lecsapoló-társulat határozta el Marcaliban tartott közgyűlésén 18,580 kat. hold bozót-terület ármentesítését, ha a költséghez az állam is hozzájárul. A lecsapolás tervei már készen is vannak, azokat a közgyűlés elfogadta.

— **Paraziták.** E címen lapunk mult számában megemlékeztünk Csepanecz János strídó hecckáplánról, ki vakmerő módon megsértette a magyarságot és a magyar címet. E miatt összeütközésbe jutott a büntető törvénykönyv legvilágosabb rendelkezéseivel. Most hírül vesszük, hogy a káplán urat püspöke más községbe helyezte át — büntetés-képen. Lehet a felett vitatkozni, vajjon ez büntetés-e, de nem is a püspöktől, hanem a királyi ügyészségtől várja, eddig sajnos semmi tudósítást nem kaptunk a felől, hogy a nagykanizsai királyi ügyész — teljesítette-e már ebbeli kötelességet? Pedig kíváncsiak vagyunk rá?

— **Elgázolta a vonat.** A véli vasút 210. sz. személyvonata csütörtökön estefelé Balaton-Világos és Siófok között Dobsa József 13 éves fiút, a 130. sz. órházban állomásozó pályáról elgázolta. A rögtön megállított vonatban fürdőre utazó orvos az összehúzott gyermekén már csak a beállott halált konstatálhatta. A holttestet a vágányok közül eltávolítva, a vonatot az első órháznál újra megállították, hol a szolgálatban levő Dobsánét az esetre figyelmeztették. A boldogtalan asszony a leírás után saját fiára ismert és egy hangos sikollyal ájultan rogyott össze. Midőn pedig magához tért, csak erőszakkal lehetett visszatartani, hogy a vonat elé ne dobja magát. Most betegen fekszik.

— **Vadászok öröme.** Nimródok körében élénk mogalom észlelhető. Hogyis ne? Kedden felszabadult a fogoly vadászat s ugyancsak higgadtvéru vadászember legyen az, aki megtudta állani, hogy az első nap ne menjen vadászni. A tapsifüleseket augusztus hó 15-ig védi még a törvény, de azontul nekik sincs védelmük s vadász uraimék bizony kéréllhetetlenül agyonpuffantják őket, ha a puskacső elé kerülnek. Igaz, akad olyan öreg nyul is, amely már messziről megismeri a veszedelmes vagy nem veszedelmes vadászt és ahhoz mérten igyekszik menekülni.

— **Állategészségügy.** A mult hó végén Zalamegye állategészségügyi viszonyairól a következő kimutatást közli a Földmívelésügyi Értesítő: Előfordult lépfene 1 községben, veszettség 1, takonykór és bőrféreg 1, ragadós száj- és körömfájás 3, ivarszervi hólyagos kiütés 11, rühkór 3, sertésorbánc 23, sertésvész 61 községben.

— **Tűz emberhalállal.** Zalaszentmihályi tudósítónk írja: Óriási tűvész volt szombaton Pötrétén, mely 3 lakóházat, 6 melléképületet és rengeteg fölhalmozott gabonaműt hamvasztott el. A tűznek emberáldozata is lett, mert Sabján Gáborné égő házába rohant, hogy a bent levő készpénzét megmentse, azonban kijönni már nem tudott. Mikor a tüzet eloltották, ráakadtak Sabjáné megüszkösdött holttestére.

— **Automobil elgázolás.** Balatonfüreden a napokban Hunyady János gr automobilja elütötte özv. Bagi Imréné balatonfüredi lakost. A szerencsétlen asszony fején és karján életveszélyes sérüléseket szenvedett. Az automobilozó főúr 100 koronát adott áldozatának. Most legalább tudjuk, hogy a nemes gróf mennyire becsül egy közönséges polgári koponyát.

— **Öngyilkosság.** Rohonci György aranyodi mezőúr a napokban egyik este bepálinkázott és reggelre az istállóban felakasztotta magát. Az öngyilkos teljes életében iszákos ember volt.

— **Agyongázolta a bika.** Jaszovszky György sárosdi molnár bikája csütörtökön délután a sárosdi réten halálra gázolta Németh István tornai kanászt. A szegény kanász súlyos belső sérüléseket szenvedett, hazaszállításánál rövid néhány órai szenvedés után

meghalt. Holttestét felboncolták s boncolás után helyezték örök nyugalomra.

— **Tűz.** Keszthelyen folyó hó 3-án a Liget-uccában kigyulladt Simon Alfréd istállója. A roppant hőségben és szárazságban, amely hetek óta uralkodik, a tűz csakhamar áthatolt a szűk ucca még három nádas háztetőjére s ezeket is elhamvasztotta. A tűzoltóság és katonaság összefogva hamarosan lokalizálta a tüzet.

— **Törvényszék.** Tapolcán történt volt, ahol rendes helye, hogy szurkálások és botütések közben Szabó Mihály (Hannák) úgy megérintette Deák Józsefet, hogy ez meghalt. A törvényszék ma Szabó-Hannákot Kele Antal dr. ügyvéd védőbeszéde után csak egy évi börtönrre ítélte.

— **Elfogott betörő.** Staber Kovács Sándor közveszélyes betörő Zalaegerszeg városában és környékén több betöréses lopást követett el. Nevezett mindjárt másnap elfogta az egerszegi járási csendőrörs, de utközben szökést kísérelt meg, mire 2 lövést tetek utánna s az ipse megijedvén, megadta magát. A csendőrség átadta a városi rendőrségnek, honnét a fogda ajtájának kifizetése után megszökött. Az alsólendvai csendőrség fogta el Rédcisen lakó nővérénél.

— **13 éves betörő.** Perger Miklós édeskúti lakosnak 13 éves Tamás nevű fia folyó év május elején szülei házából megszökött s azóta részint Muraközben, részint Stájer és Horvátországban csavargott, mindenütt lopásból tartván fenn magát. Jellemző a kis rombolt kölyökre, hogy ahol csak lopott, mindenné szolgálat keresés ürügye alatt tolatkodott be s ezen idő alatt figyelte meg, hogy mit s miképen lohatna legkönnyebben. Lopott pedig ugyszólván mindenütt, ahol csak megfordult. Így: Szemec János felsőpusztafai lakosnál május hóban szolgálatot keresett s mikor ezek nem voltak otthon, egy ezüst órát lopott el, mellyel odább állva, 1 kor. 60 fillérért eladott. Junius hó 6-án Krizsapon a mezőőr fára felakasztott mellénye zsebéből lopta ki az ezüst órát. Junius hó 9-én Csulek Antal hétvezéri lakostól 3 K készpénzt. Junius 11-én Frankovics János oskolahegyi lakos lakóháza zárt szobájának az ablakát bezúzta, az ablakon keresztül a szobába mászott és a ládából egy aranygyűrűt, egy forgópisztolyt és 9 korona készpénzt vitt el. Junius 12-én Major Sándor felsődomborui lakostól, midőn egy kis időre magára hagyták a szobában egy pénzes erszényt és egy zsebkést vágott zsebre s úgy ment tovább. Junius 29-én már Polstrauban keresett szolgálatot Herg Jakabnál. Itt két napig tartózkodott s midőn elküldték meghuzódott az udvarban s mikor a tulajdonosok hazulról eltávoztak, létrát támasztott az ablakhoz, az ablakon keresztül a szobába hatolt, honnan 12 korona készpénzt, egy 36 K értékű tula ezüst órát és két ezüst láncot vitt el. Folyó hó 14-én Varazsdon Popiács Mártonnál tett látogatást, kinek a szobájába szintén az ablakon keresztül hatolt be és a konyhán talált fejszével nevezettnek a pénzt tartalmazó szekrényét feltörte, abból 58 K készpénzt lopott el. Hogy ezeken kívül még több helyütt is tett látogatást a jólinduló csemete, nagyon valószínű, mert az itt elmondott lopásai között nagy időközök is vannak s föltehető, hogy ez időközöket nem töltötte el egészen télenül. A csáktornyai csendőrség a többoldalról körözött sokszoros tolvaj csemetét folyó hó 24-én délután 2 órakor fogta el Csáktornyán.

— **Villámcsapás.** Domásinec község felett a mult hét egyik napján nagy vihar vonult el. Vargek István 12 éves fiú egy cseresnye fa alatt menedéket keresett, de vesztére. A villám lecsapott a fára és az alatta levő fiút agyonütötte.

— **Multság Keszthelyen.** A keszthelyi iparosok Dalköre július 30-án Keszthelyen a Hungária szálló nagytermében hangversennyel, felolvasással és szavalattal összekötött Petőfi-ünnepélyt rendezett.

— **A férj reménye.** A különös módon híressé lett cigány: Rigó Jancsi e héten Kanizsán mutogatta magát. Egy kanizsai úr

mikor megtudta, hogy a Szarvasban hangversenyez, feltűnően csunya feleségét kényszerítette, hogy vele menjen a hangversenyre. Az asszony éppen csunyasága miatt nem szeret nyilvános helyen megjelenni és ellenszegült az urának. Veszekedésüknek egy barátjuk is tanúja volt, ki megkérdezte a férjét, hogy miért kényszeríti a feleségét:

— Barátom, — mondotta a férj keserűen — miért akarja a feleségem minden áron megsemmisíteni e legszebb reményemet?

— És mit remélsz?

— Hogy Rigó Jancsi majd megszökötti. Sikerült-e? — arról nem emlékszik meg a kanizsai krónika.

— **Könnymű ígéret.** Kellemetlen helyzetbe került a minap egy helsingporgi újságnak a főszerkesztője egy vezércikk miatt. A Helsingporgban levő svéd munkások ugyanis nagyon feltűnő módon nyilvánították rokonszenvüket Norvégia és a legutóbbi norvég események iránt, mire a főszerkesztő többek közt a következőket írta vezércikkében:

Hát csak menjenek Norvégiába, ha azt annyira szeretik, mi nem fogjuk őket visszatartani. Sőt még azt is megteszük nekik, hogy a norvég határig megfizetjük az utiköltségeiket, csak menjenek.

Arra azonban nem is gondolt, hogy ezen utóbbi kijelentésének igen kellemetlen következménye lesz. Másnap reggel ugyanis, ahogy a lap megjelent, őt munkás állít be a szerkesztő szobájába és követelték tőle az ígért utiköltséget. Mielőtt a szerkesztő bámulatából fölcsudhatott volna, mindig többen és többen nyomultak be a szobába, végre a szerkesztőség összes helyiségei, valamint a kiadóhivatal és az udvar is tele voltak munkásokkal, akik az utiköltségért jöttek. A szerkesztő nem tudta, hogy mit csináljon mert ha ígéretét beváltja, akkor menthetetlenül csődbe kerül, ha pedig megtagadja azt, akkor oda lesz a nimbusza. Sokáig azonban nem gondolkodott, az utóbbi módot választotta, a munkásokat pedig a rendőrséggel eloszlatta.

Felelős szerkesztő: Éles Károly.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

2715/ik. 1905.

Árverési hidetmény kivonat.

A sümegi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szigethy István és csatlakozott társai végrehajthatóknak Szabó Ferencné szül. Biró Rozália végrehajtást szenvedő elleni 224 K tölke s jár. iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő I. a szentgrótpolgárvárosi 539. sz. tkjvben + 1575 hrsz. a. felvett 1590 □ öl területű huszonyai (középpoldal) szőlőre 828 K; + 1576 hrsz. a. felvett 690 □ öl területű huszonyai (középpoldal) kaszálóra 285 K; + 1572/b hrsz. a. felvett 105 □ öl területű huszonyai (középpoldal) szántóra 33 K; + 1574/b. hrsz. a. felvett 206 □ öl területű huszonyai (középpoldal) szőlőre 252 K; II. a szentgrótpolgárvárosi 817. sz. tkjvben: + 1577. hrsz. a. felvett 2431 □ öl területű huszonyai (középpoldal) szántónak B. 14 17. szerinti $\frac{2}{3}$ részére 348 K; + 1573/b. hrsz. a. felvett 94 □ öl területű huszonyai (középpoldal) kaszálóra végrehajtási törvény 156. §. értelmében egészben 37 K kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1905 ik evi szeptember hó 18. napján délelőtt Szentgrótpolgárváros községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 82 K 80 ft., 28 K 50 ft 3 K 30 ft., 25 K 20 ft., 34 K 80 ft., 3 K 70 ft készpénzben vagy az 1881. LX. t.c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3233. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendlete 8. §-ában kijelöltóvadékképes értékpapirban a kiküldőt kezeléhez letenni, vagy az 1881. LX. t.c. 172. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A sümegi kir. bíróság mint telek-könyvi hatóság.

Sümege, 1905. évi július hó 3. napján.

Dr Kiss kir. aljárásbíró.

Minden háziasszony
bűszkesége a jó kávé.

Kathreiner-fele

Kneipp-maláta kávéna

egyetlen háztartásban sem
volna szabad többé hiányoz-
nia a kávéital készítésénél.

Csak az eredeti osomagokat
kérjük a KATHREINER-
névvel.

Ung. 1b. 1904.

A vegyileg megvizsgált, amellét hatóságilag az arcbőrre ártalmatlannak talált

Szörvestő

eltávolítja hölgyeknél az olajosnya, kellemetlen arc-
szőrt gyökereitől, anélkül, hogy az arcbőrnek
legkevésbé is ártana és az arcnak megadja az
üdeséget, finomságot és simaságot.
Ára 7 korona.

Vidéki megrendeléseket diszkrétan utánvét mellett eszközöl

Schmidek I. Budapest, VII., Nyar-utca 18.

Lakások, gazdasági épületek
fedésére szolgáló vízátlatlan

kátrányos fedőlemezt,

kátrányos pépszalagot és

kátrányt állandóan raktáron tart

és a legolcsóbban elárusít

Würzburger Jakob, Sümeg.

Hirdetéseket

jutányos áron
felvesz
a kiadóhivatal.

Üzletáthelyezés!

Tisztelettel értesítem nagyrabecsült vevőimet, hogy férfiszabó üzletemet folyó hó 4-én a sümegi takarékpénztár tulajdonát képező

Kaufmann-féle házba

helyeztem át, azt ujonnan berendezve a legjobb hazai és angol szövetekkel szereltem fel. Öltönyeket **csakis rendelés folytán** készíték a legújabb divat szerint s a legjobb munkások által. — Vidéki meghívásra személyesen megjelenek dús választékú mintáimmal.

Kitünő tisztelettel

Grünfeld J.
férfiszabó.

Jó karban levő állványokat jutányos áron eladok.

Egyszeri átsimítás

SCHICHT-SZAPPANNAL

(Szarvas vagy kulcsszappan)

pótol

Kétszeri átsimítást.

közönséges szappannal
Schicht szappan a legjobb és használatban a legolcsóbb!

Alulírott tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy nyomdámat megnagyobbítottam és

új betűkkel és gyorssajtóval

rendeztem be. Így abban a helyzetben vagyok, hogy mindenemű kereskedelmi, ügyvédi és privát nyomtatványokat, valamint műveket és folyóiratokat izléses és tiszta kivitelben állíthatok elő.

Midőn ezt a n. é. közönségnek b. tudomására hozom, b. pártfogásukat kérve, maradtam

teljes tisztelettel

özv. Horvát Gáborné.

Porcellán
edények, servi-
cek üvegáruk,
minden kivitelben a
legolcsóbban
Würzburger Jakabnál
Sümegegen kaphatók.

Érc
Érc
gesne
gyon
A po
nagy
kicsin
Ha
megi
Lajos
végig
a por
látjuk
meg
Há
ségér
mecs
bele
nyálk
féle
kalta
rossz
sem
száll
Emel
látha
a sz
meg
Ug
apró
fogla

Oly
szár
hát k
a ker
ködh
husza
dog
szóra
Mi
már
leszá
száza
szárc
mit.
gyak
a 11
Nem
kasz
a pe
megf
prób

A
állan
csak
nagy
s mi
tács
Kibü
egés
szak
s e
Egy